

12 Nu da Jesus var i Betania, i Simon den Spedalskes hus, kom der en kvinde hen til ham med en alabastkrukke af meget kostbar olie, og hældte den på hans hoved mens han sad i huset. Men da noget så det, havde de indignation, og sagde, Til hvad formål er denne spille? For denne olie måtte har været solgt for meget og givet til de fattige. Da de havde sagt sådan, forstod Jesus dem, og han sagde til dem, Hvorfor gør I det svært for kvinden? For hun har gjort en god gerning på mig. For I har de fattige altid hos jer, men mig har I ikke altid. For hun har hældt denne olie over mit legeme for min begravelse, og i denne som hun har gjort, skal hun blive velsingede; for sandelig siger jeg til jer, hvor som helst i hele verden dette evangelium forkyndes, skal også det hun har gjort fortælles til en minde om hende.

² Derefter gik en af de tolv, som hed Judas Iskariot, til ypperstepræsterne og sagde, Hvad vil I give mig, og jeg vil give ham til jer? Og de lave en pagt med ham for tredive sølvpenge. Og fra den tidspunkt, søgte han lejlighed til at forråde Jesus.

³ Nu den første dag under de Usyrede Brøds Fest, kom disciplene hen til Jesus, og sagde til ham, Hvor ønske du at vi skal forberede påskemåltidet for dig til at spise? Og han sagde, Gå ind til byen til en bestemt mand og sig til ham, Mesteren siger, Min tid er ved hånden, jeg vil holde Påskemåltidet med mine disciple til din hus. Og disciplene gjorde som Jesus havde pålagt dem, og forberedte påskemåltidet.

⁴ Nu da det blev aften, satte han sig med de tolv. Og mens de spiste, sagde han, Sandelig siger jeg til jer at en af jer vil forråde mig. Og de blev meget bedrøvede, og begyndte hver eneste af dem at sige til ham, Herre, er det mig? Og han svarede og sagde, Han som med hånden dyppede i fadet sammen med mig, den samme skal forråde mig, men Menneskesønnen går som der står skrevet om ham. Men ve til den mand af hvem Menneskesønnen forrådes. Det ville har været godt for den mand om han ikke var født. Da Judas, som forrådde ham, svarede og sagde, Mester, er det mig? Han sagde til ham, Du har sagt.

⁵ Og mens de spiste, tog Jesus brød, og brød det, og velsignet det, og gav til sine disciple, og sagde, Tag, spis. Dette er til minde af mit legeme, som jeg gav en løsesum for jer. Og han tog bægeret, og gav tak, og gav den til dem, og sagde, Drik I alle det, for dette er til minde af mit blod af den nye pagt, som udgydes for så mange som skal holder overbevisning på mit navn, for deres synders forladelse.

⁶ Og giver jeg til jer en befaling at I skal gøre det som I har sit mig gøre, og bære vidnesbyrd om mig, endog til enden. Men jeg siger til jer, Fra nu af skal jeg ikke drikke af denne vintræets frugt før den dag som jeg drikker den ny hos jer i min Faders rige.

⁷ Og da de havde sunget lovsangen, gik de ud til Oliebjerget. Da sagde Jesus til dem, I nat vil I alle svigte mig; for der står skrevet: Jeg vil slå hyrden, og fårene af flokken skal spredes i udlandet. Men efter at jeg er opstået, går jeg i forvejen for jer i Galilæa. Peter svarede og sagde til ham, Selvom alle mennesker svigter fordi af dig, svigter jeg aldrig. Jesus sagde til ham, Sandelig siger jeg til dig at I nat, før hanen galer, vil du fornægte mig tre gange. Peter sagde til ham, Selvom jeg så skal dø hos dig, så vil jeg aldrig fornægte dig. Ligeså sagde også alle disciplene.

⁸ Da kommer Jesus med dem til et sted der hedder Getsemane, og sagde til disciplene, Sæt jer her mens jeg går derhen og beder. Og tog han Peter og de to Zebedæussønner med sig og begynte at være bedrøvet og meget under tung. Da sagde han til dem, Min sjæl er overordentlig bedrøvet, endog til døden. Vente her og våg med mig.

⁹ Og han gik lidt videre, og faldt ned på sit ansigt, og bad, ved at sige, O min Fader, hvis det er muligt, lad dette bæger gå mig forbi; dog, ikke som jeg vil, men som du vil. Og han kom til disciplene og fandt dem sovende, og han sagde til Peter, Hvad, kunne du ikke våge blot en time med mig? Våg, og bed om ikke at falde i fristelse. Ånden er selvfølgelig villige, men kødet er skrøbeligt. Igen den anden gang gik han bort og bad, ved at sige, O min Fader, hvis dette bæger må ikke går forbi for mig medmindre jeg skal drikke det, ske din vilje. Og kom han og fandt dem sovende igen, for deres øjne var blevet tunge. Og han forlod dem, og gik han bort igen, og bad den tredje gang, ved at sige den

samme ord. Da kom han til sin disciple og sagde til dem, Fortsæt at sov nu, og tage hvile. Se, timen er ved hånden, og Menneskesønnen overgives ind til synderes hænder.

¹⁰ Og efter at de har sov, sagde han til dem, Rejs jer, og lad os gå. Se, han som forråder mig er ved hånden. Og mens han endnu talte, se, kom Judas, en af de tolv, og med ham en stor skare med sværd og knipler, fra ypperstepræsterne og folkets ældste. Nu han som forrådte ham gav dem et tegn, og sagde, Hvem som helst som jeg kysser, den samme er ham. Grib ham hårdt. Og straks kom han til Jesus og sagde, Hils, Mester, og kyssede ham. Og Jesus sagde til ham, Judas, hvorfor har du kom for at forråde mig med et kyss?

¹¹ Da kom de hen og lagde hånd på Jesus og tog ham. Og se, en af dem der var med Jesus løftede sin hånd og trak sit sværd, og slog en tjener for ypperstepræsten, og huggede øret af ham. Da sagde Jesus til ham, Lægge igen dit sværd i dens plads, for alle der tage sværdet skal forsvinde af sværdet. Tænker du at jeg kan ikke nu bede til min Fader og han skal i øjeblikket give mig mere end tolv legioner engle? Men hvordan skulle da skrifterne opfyldes, at således skal det være?

¹² I den samme time sagde Jesus til skarerne, Er I rykket ud som imod en røver med sværd og knipler for at tage mig? Siddet jeg daglig med jer i templet, og undervist, og I har ikke grebet mig. Men alt det sket for at profeternes skrifter måtte opfyldes. Da forladede alle disciplene ham og flygtede.

¹³ Og de der havde pågrebet Jesus førte ham bort til ypperstepræsten Kajfas, hvor de skriftkloge og de ældste var samlet. Men Peter fulgte efter ham på afstand til ypperstepræstens gård, og gik ind, og satte med tjenerne for at se enden.

¹⁴ Nu ypperstepræsterne, og ældster, og hele rådet, søgte falsk vidne mod Jesus, for at slå ham ihjel, men fandt ingen. Ja, selv om mange falsk vidner kom, fandt de ingen som kunne anklage ham. Til sidst, kom to falske vidner og sagde, Denne mand har sagt, jeg er i stand til at ødelægge Guds tempel og at bygge den på tre dage. Og stod ypperstepræsten og sagde til ham, Svare du ikke noget? Ved du hvad disse vidner imod dig? Men Jesus tav.

¹⁵ Og ypperstepræsten svarede og sagde til ham, Jeg besværges dig ved den levende Gud at du fortæl os om du er Kristus, Guds søn. Jesus sagde til ham, Du har sagt. Alligevel, jeg siger til dig, herefter skal du se Menneskesønnen sidde ved den højre hånd af magt, og komme på himlens skyer. Da flængede ypperstepræsten sine klæder, og sagde, Han har talt blasfemi. Hvad brug har vi videre for vidner? Se, nu har I hørt hans blasfemi. Hvad tanker I? De svarede og sagde, Han er skyldig til døden. Derefter spyttede de ham i ansigtet, og slog ham hårdt, og nogle slog ham med deres håndflader, og sagde, Profetér for os, du Kristus. Hvem var det der slog dig?

¹⁶ Nu sad Peter udenfor i gården, og en unge pige kom hen til ham, og sagde, Du var også med Jesus fra Galilæa. Men han nægtede i alles påhør, og sagde, Jeg ved ikke hvad du sagde. Og da han havde gik ud ind til portrummet, en anden så ham og sagde til dem som var der, Denne mand var også med Jesus fra Nazaret. Og igen nægtede han det, med en ed, og sagde, Jeg kender ikke den mand. Og efter et stykke tid kom de som stod der og sagde til Peter, Selvfølgelig er du også en af dem, for dit sprog røber dig. Da gav han sig til at bande og sværge, og sagde, Jeg kender ikke den mand. Og straks galede hanen. Og Peter huskede Jesus' ord, som han sadte til ham: Før hanen galer, vil du fornægte mig tre gange. Og han gik udenfor og græd bitterligt.

¹⁷ Da morgen kom, alle ypperstepræsterne og folkets ældste tog råd imod Jesus for at dræb ham. Og da de binder ham, føre de ham bort og udleverede ham til statholderen Pontius Pilatus.

¹⁸ Derefter Judas, som forrådte ham, da han så at han var blevet dømt, angrede han og bragte igen de tredive sølvpenge til ypperstepræsterne og de ældste, og sagde, Jeg har syndet i at jeg har forrådt den uskyldigt blod. Og de sagde til ham, Hvad er det til os? Du se til den; din synder være på dig. Og kastede han sølvpengene ned ind i templet og forlod, og gik hen og hængte sig på et træ. Og straks faldte han ned, og sin indvolde vældede ud, og han død.

¹⁹ Og ypperstepræsterne tog sølvpengene og sagde, Det er ikke lovligt at lægge dem ind i skatkammet, fordi det er blods pris. Og de rådet, og købe med dem pottemagermarken, for at begraved fremmede i. Derfor, hedder den mark, blodager, selv den dag i dag. Da opfyldtes det som var talt ved

profeten Jeremias, som siger, Og de tog de tredive sølvpenge, den pris af ham der blev verderet, som blev vurderet af Israels børn. Og derfor tog de sølvpenge og gav dem for pottemagermarken, sådan som Herren udnævnet ved Jeremias mund.

²⁰ Og Jesus stod før statholderen, og statholderen spurgte ham, ved at sige, Er du Jødernes konge? Og Jesus sagde til ham, Du siger sandelig, for sådan står det skrevet om mig. Og da han blev anklaget af ypperstepræsternes og ældstes, svarede han ingenting. Da sagde Pilatus til ham, Hører du ikke hvor meget de vidner imod dig? Og han svarede ham ikke hans spørgsmål; ja, aldrig et ord, i den grad at statholderen undrede sig meget.

²¹ Nu under festen, statholderen var vænnet at løslade en fange til folket, som de ønsket. Og de havde dengang en meget omtalt fange, som hed Barabbas. Derfor, da de var samlet sammen, sagde Pilatus til dem, Hvem ønsker I at jeg skal løslade til jer? Barabbas? Eller Jesus som kaldes Kristus? (For han vidste at det var af misundelse de havde udleveret ham. Da han sad i dommersædet, hans hustru sendt bud til ham, og sagde, Har ingen at gør med denne retfærdige mand, for jeg har led meget i dag i et syn på grund af ham.)

²² Men ypperstepræsterne og ældste overtalte skarerne at de skulle bede om Barabbas og ødelægge Jesus. Og statholderen sagde til dem, Hvem af de to ønsker I at jeg skal løslade til jer? Sagde de, Barabbas. Pilatus sagde til dem, Hvad skal jeg så gøre med Jesus, som kaldes Kristus? Og alle sagde til ham, Lad han korsfæstes. Og statholderen sadge, Hvorfor? Hvad ondt har han gjort? Men de råbte blot endnu mere, ved at sige, Lad han korsfæstes! Da Pilatus så at han kunne herske intet, men hellere at der blev uro, tog han vand og i skarens påhør vaskede han sine hænder, og sagde, Jeg er uskyldig af denne retfærdige menneskers blod. Se at I gøre intet til ham. Da svaret hele folket og sagde, Hans blod komme over os og vore børn. Derefter løslod han Barabbas til dem. Og efter han havde piske Jesus, udleverede ham til at blive korsfæstet.

²³ Derefter tog statholderens soldater Jesus ind til fælleshallen, og samlede til ham hele vagtstyrken, og de taget hans tøj af, og klæd på ham en purpur kappe. Og da de har flettede en krone af torne, satte de den på hans hoved og sætte en kæp i hans højre hånd. Og bøjet knæet foran ham og håned ham, ved at sige, Hil, Jødernes konge! Og de spyttede på ham, og tog kæppen og slog ham i hovedet. Og efter de havde hånet ham, tog de kappen af ham, og beklæder ham i hans egne klæder, og førte ham bort for at korsfæste ham. Og da de kom derud, fandt de en mand fra Kyrene, som hed Simon; ham tvang de til at bære hans kors.

²⁴ Og da de kom til et sted der hedder Golgata – som betyder, et begrævelse sted – gav de ham eddike at drikke, som var blandet med galde. Og da han smagte eddike, ville han ikke drikke det. Og de korsfæstet ham og delte de hans klæder, og kaste lod, at det må opfyldes som var talt ved profeten: Delte de mine klæder blandt dem, og for min kappe kaste de lod. Og satte de sig dér, holdt de vagt over ham.

²⁵ Og Pilatus skrev et titel og sætte den på korset. Og skrivningen var: JESUS FRA NAZARETH, JØDERNES KONGE, i bostaver på Græsk, og Latin, og Hebraisk. Og ypperstepræste sagde til Pilatus, Det skulle skrives og sættes over hans hoved hans beskyldning: Den er ham der sagt han var Jesus, Jødernes konge. Men Pilatus svarede og sagde, Den jeg har skrevet, jeg har skrevet. Lad den være. Da var der to røvere som blev korsfæstet med ham, en ved højre hånd og en anden til venstre.

²⁶ Og de der gik forbi spottede ham, og rystede på hovedet og sagde, Du som ødelægge templet og bygger det igen på tre dage, frels dig selv. Hvis du er Guds søn, stig ned fra korset. Ligeså også ypperstepræsterne, spottede med de skriftkloge og de ældste, ved at sige, Frelst han andre, sig selv kan han ikke frelse. Hvis han er Israels konge, lad ham nu stige ned fra korset, og vil vi holder overbevisning om hans ord. Han stolet på Gud, lad ham nu udfri ham. Hvis han vil frelse ham, lad ham frelse ham, for han sagt, Jeg er Guds Søn.

²⁷ En af de røverne, der var korsfæstet med ham, også spottede ham på den samme måde. Men den anden irettsatte ham, ved at sige, Frygte du ikke Gud, som du er under den samme fordømmelse, og denne mand er retfærdige og ikke har syndede? Og han råbte til Herren at han ville frelse ham. Og

Herren sagde til ham, Denne dag skal du være hos mig i åndernes verden.

²⁸ Nu fra den sjette time faldt der mørke over hele land indtil den niende time. Og omkring den niende time, råbte Jesus med høj røst, ved at sige, Elí, Elí, lama sabachthani? (Som betyder, Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?) Nogle af dem som stod der, da de hørte ham, sagde, Denne mand kalder for Elias. Og straks løb en af dem og tog en svamp, og fyldte den med eddike, og satte den på en stang, og gav ham at drikke. De andre sagde, Lad ham være; lad os se om Elias skal komme for at frelse ham.

²⁹ Jesus, da han havde råbt igen med en høj røst – ved at sige, Fader, den er færdige; din vilje er gjort! - opgav ånden.

³⁰ Og se, templets forhænge rev i to, fra toppen til bunden. Og jorden skælvede, og klipperne revnede. Og gravene blev åbne, og de helliges legemer som sov opstod, som var mange, og de gik ud af gravene, og efter hans opstandelse gik ind til den hellige by og viste sig for mange.

³¹ Nu da officerene, og dem der holdt vagt over Jesus hos ham, hørte jordskælvet og så det der skete, frygte de meget, ved at sige, Sandelig den var Guds søn. Og mange kvinder var der og ser langt væk, som havde fulgt Jesus fra Galilæa, betjening for ham for hans begravelse, blandt dem var Maria Magdalene, og Maria Jakobs og Josefs moder, og Zebedæussønnernes moder.

³² Da det var blevet aften, kom der en rig mand fra Arimatæa der hed Josef, som også var ham selv Jesu discipel. Han gik til Pilatus og bad om Jesu legeme. Da Pilatus befalede legemet at udleveres. Og da Josef havde taget legemet, svøbte det han i et rent lærred klæde og lagde det i hans egen nye grav, som han havde hugge ud i klippen. Og han rulle en stor sten til gravens dør og gik. Og dér var Maria Magdalene, og den anden Maria, som sad over for graven.

³³ Nu den næste dag efter forberedelsesdagen, kom ypperstepræsterne og Farisæerne sammen til Pilatus, og sagde, Herre, vi husker at denne bedrager, mens han endnu var i live, sagde, Efter tre dage står jeg igen. Befal derfor at graven skal bevogtes indtil tredjedagen, for at ikke hans disciple skal komme ved nat og stjæle ham bort, og sige til folket, Han er opstået fra de døde, så bliver det sidste bedrageri værre end det første. Pilatus sagde til dem, I har en vagtmandskab; gå jeres vej, gøre den så sikkert som I kan. Så gik de og sikrede graven, ved at sætte segl på stenen og sætte en vagt.